

[Finansministeren]

at det kan lade sig gøre, for vi har vel en fælles interesse i så hurtigt som muligt at få en aftale på plads, der kan sikre de unge mennesker en uddannelse og kan sikre institutionerne budgetto. Det er det, vi fra regeringens side satser på at få i stand allerede i næste uge.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Duetoft: spm. nr. S 553

Pia Kjærsgaard: spm. nr. S 596, 597, 599-603, 634, 642, 643, 676 og 677

Tom Behnke: spm. nr. S 606

Ingrid Rasmussen: spm. nr. S 624 og 625

Kim Behnke: spm. nr. S 631, 638 og 660

Karen Højte Jensen: spm. nr. S 636

Jens Thoft: spm. nr. S 641 og 665-668

Kirsten Jacobsen: spm. nr. S 655

Køpke Christensen: spm. nr. S 657, 658 og 661-663

Poul Nødgaard: spm. nr. S 659, 669 og 670

Spm. nr. S 553

Til skatteministeren (2/3 92) af:

Duetoft (CD):

»Vil ministeren ændre reglerne således, at vognmænd, der har betalt gebyr ved afleveringen af affald på en losseplads, men som ikke kan få penge fra kunden, fordi virksomheden i mellemtiden har stoppet betalingerne, kan få penge udbetalt på lige fod med offentlige fordringer?«

Begrundelse

Mange vognmænd kører affald fra virksomheder til lossepladser. Ved afleveringen af materialet betaler vognmanden miljøgebyr. Dette lægges på den senere regning til kunden. Stopper kunden i mellemtiden betalingerne, kan vognmanden ikke få dækket dette gebyr til det offentlige noget sted. Det giver en urimelig ekstraudgift til vognmænd, der i forvejen er økonomisk presset. Spørgeren er interesseret i

at vide, om disse gebyrer ikke kunne betragtes som offentlig gæld og dermed aflaste vognmanden.

Spørgeren understreger, at der alene er tale om gebyret til det offentlige, ikke vognmandens almindelige regning på en tjenesteydelse.

Svar (1/4 92):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Spørgsmål om affaldsafgiften henhører under miljøministeren. Jeg kan imidlertid oplyse følgende om uerholdelige fordringer i relation til afgiftslovgivningen:

For punktafgiftslovene er det stedse blevet fastholdt, at de registrerede virksomheder – det vil sige de virksomheder, der opkræver og indbetaler punktafgifter – selv må bære afgiftstab i forbindelse med uerholdelige fordringer.

Det skyldes, at det alene er disse virksomheder, der fastsætter betalingsvilkårene, stiller krav om sikkerhed og kan vurdere købernes kreditværdighed m.m. Virksomhederne kan indkalkulere et forventet tab på ydede kreditter i varepriserne på samme måde som andre omkostninger f.eks. svind.

Der er imidlertid afgørende forskel på moms og punktafgifterne. Momsen er en generel værdiafgift, der hviler på næsten alle varer og ydelser, hvilket indebærer, at der ved indkalkulation i varepriserne af tab på debitorer bliver betalt moms af de kalkulerede, men ikke realiserede tab. Hvis man på dette område ikke havde den særlige fradragsregel, ville der kunne blive tale om, at der blev betalt moms af de uerholdelige fordringer to gange.

I den konkrete situation om affaldsafgiften er det således, at det anlæg, der modtager affaldet, skal indbetale afgiften af den tilførte mængde affald til Told- og Skattestyrelsen.

Problemet for vognmændene må ligge i, at et affaldsanlæg formentlig afkræver den umiddelbare leverandør af affaldet (vognmanden) betaling for tilførsel af affaldet til anlægget. Denne betaling vil formentlig meget ofte omfatte andet end affaldsafgiften. Hvis vognmanden ikke har fået betaling på forhånd, foretager han derfor et udlæg for sin kunde. Når kunden ikke kan betale, opstår en uerholdelig fordring. Den består af betaling for transportydelse, udlæg (herunder affaldsafgiften) og moms. Fordringen kan nærmest sammenlignes med en tilsvarende fordring for en købmand, der har solgt spiritus på kredit.